

BURMISTRZ MIASTA I GMINY KĘPNO

WPPiGN.6722.62.2022/164

Kępno, dnia 30 maja 2023 roku.

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie § 18b Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 września 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem, zwanego dalej „rozporządzeniem” (Dz.U. z 2021 r. poz. 56), w nawiązaniu do art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2022 r. poz. 840)

Burmistrz Miasta i Gminy Kępno zawiadamia

o opracowaniu nowej karty adresowej zabytku nieruchomego dla nieruchomości przy ul. Rynek 20 w Kępnie, położonej na działce o numerze: 1342.

Jednocześnie zawiadamiamy, że powyższa nieruchomość ujęta zostanie w Gminnej Ewidencji Zabytków miasta i gminy Kępno, która zostanie przyjęta Zarządzeniem Burmistrza w terminie do 31 lipca 2023 roku.

W załączeniu przekazujemy kopię karty adresowej zabytku nieruchomego dla nieruchomości przy ul. Rynek 20 w Kępnie, położonej na działce o numerze: 1342.

Z up. Burmistrza

/-/ mgr inż. Milena Piętka
Naczelnik Wydziału

Sp. A. Jokiel

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p>
			<p>KĘPNO</p>
<p>1. Nazwa</p>	<p>2. Czas powstania</p>		
<p>KAMIENICA</p>		<p>XIX/XX w.</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			<p>4. Adres</p>
 <p>Widok w kierunku wschodnim</p>		 <p>Kępno – fragment mapy w skali 1:5000, zaznaczone usytuowanie obiektu</p>	<p>ulica i nr: Rynek 20</p> <p>nr działki: 1342</p>
			<p>5. Przynależność administracyjna</p>
			<p>województwo: wielkopolskie</p> <p>powiat: kępiński</p> <p>gmina: Kępno</p>
			<p>6. Formy ochrony</p>
			<p>Ustalenie ochrony w Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego:</p> <p>Uchwała Nr XLII/249/2013 Rady Miasta Kępno z dnia 2013-09-18</p>

<p>8. Historia, opis i wartości</p> <p>Najstarsza wzmianka w źródłach historycznych o Kępnie pochodzi z 1282 r., było miastem książęcym i miało się pod względem praw miejskich wzorować na Kaliszu. W drugiej poł. XIII w. pojawiają się dwie nazwy Kępna jako Campno i Langenfurt (Długi Bród). Nazwa niemiecka wynikała z napływu ludności niemieckiej w czasie kolonizacji prowadzonej na Śląsku w poł. XIII w. Po upadku życia miejskiego na początku XIV w. Kępno było aż do poł. XVII wsią. W XVII w. rozwój Kępna związany był z kontrreformacją, w sąsiadujących z Polską posiadłościach habsburskich, a także na Śląsku prześladowano protestantów, którzy uciekali do Polski. Król Władysław IV w 1635 r. zagwarantował wolność wyznania augsburskiego i traktowanie na równi z mieszkańcami. Przywilej lokacyjny nadał miastu Adam Franciszek Biskupski w 1661 r. Kępno było miastem otwartym, nie znaleziono żadnych wzmianek o murach miejskich. Centralną część miasta stanowił Rynek, w końcu XVII w. wybudowano na jego środku ratusz. Z Rynku wychodziły dwie ulice narożnikowe w kierunku północnym i południowym i trzy w kierunku osi wschód-zachód. Miasto rozbudowywało się głównie w kierunku wschodnim, gdzie powstała dzielnica zamieszkała przez Żydów oraz w kierunku południowym gdzie mieszkała ludność polska. W części północno-zachodniej zamieszkiwała ludność niemiecka – protestancka. Domy były budowane z drewna, jednak w XVIII w. niektóre wzniesiono murowane z cegły, przykryte dachówką. Do takich przykładów należą kamienice przy: ul. Rynek 26, ul. Stara 6 i 8, a także przy ul. Kościelnej 2.</p> <p>Wokół zabudowań dworskich powstało przedmieście zwane Wrocławskim, następnym było przedmieście Warszawskie. Przy drodze do Byczyny powstało przedmieście Krakowskie. Na początku XIX w. nastąpiły dalsze zmiany w zabudowie miasta spowodowane pożarami w 1790 i 1793 r. Ratusz został rozebrany kilka lat wcześniej, a nowego jeszcze nie zbudowano. Wzniesiono budynki użyteczności publicznej: urzędy, szkoły, budynki wojskowe, szpitale i cztery obiekty kościelne. W 1854 r. centrum miasta zostało zniszczone przez pożar, w miejscu dawnych zabudowań powstały kamienice należące do miejscowej burżuazji, głównie bogatych kupców, rzemieślników i urzędników – głównie Żydów. Polacy wtedy nie posiadali żadnej kamienicy przy Rynku. W 2. połowa XIX w. zaczęły w mieście powstawać typowe dla tego okresu domy czynszowe, w których właściciele wynajmowali mieszkania za dużą opłatą uboższym mieszkańcom. Na początku XX w. miasto rozbudowywało się w kierunku zachodnim i południowym, nie rozwijało się jednak w kierunku południowo-wschodnim ze względu na mokradła, które uniemożliwiały wznoszenie zabudowań.</p>	<p>9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji</p> <p>Budynek w dobrym stanie</p> <p>Stolarka okienna współczesna, naśladowująca historyczne podziały. Elewacja wymaga oczyszczenia. Przed ewentualnym remontem elewacji zaleca się wykonanie badań stratygraficznych w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki elewacji. W przypadku wymiany stolarki okiennej bądź drzwiowej, zaleca się odtworzyć stolarkę okienną, drewnianą, którą należy dostosować detalem, podziałem i wystrojem do stylistyki i charakteru elewacji, w oparciu o materiały źródłowe, bądź czas powstania i stylistykę budynku. Powinno się wykonywać reklamy na elewacji zgodnie z kolorystyką, stylistyką i kompozycją elewacji, wykorzystując do tego wysokiej jakości materiały. Bieżącej konserwacji należy poddać stan zachowania dachu, system odprowadzania wody w celu ochrony przed uszkodzeniem i zawilgoceniem konstrukcji murów i dachu.</p> <p>Wszelkie prace mogące wpłynąć na ogład zewnętrzny budynku muszą być przeprowadzane w konsultacji i za zgodą właściwego Konserwatora Zabytków.</p>
<p>Kamienica usytuowana we wschodniej części zabudowy przyrynkowej, zbudowana na rzucie prostokąta. Murowana, otynkowana, trójkondygnacyjna. Strefa przyziemia usługowo-handlowa, powyższa mieszkalna. Fasada czteroosiowa, z wejściem głównym od północy. Kondygnację przyziemia oddziela gładki fryz. Otwory okienne i drzwiowe zamknięte łukiem odcinkowym, z naczółkami i podokiennikami. Całość zwieńczona gzymsem koronującym.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p style="text-align: center;">Nicola Jabłońska Ochrona Zabytków KRESY 08.2022 r.</p> <p>11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*</p> <p>*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków</p>